

ת"פ 47196/09/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשדוד
ת"פ 47196-09-11 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשם
פלוני
נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ישי נגר

הנאשם מובא ממעצר

וב"כ עו"ד מלי אטיאס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום יתוקן כמבוקש. המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן.

פוסקת לעד, רוני שמעה, שכר בטלה, בשכר המקסימלי הקבוע בסעיף 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, להתייצבות של עד 4 שעות, וכן דמי נסיעה בתוך העיר אשדוד.

מוסבר לעד כי יש לגשת מיידית למזכירות בית המשפט לצורך הסדרת העברת התשלום.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב תשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

(ללא הרשעה)

עמוד 1

הנאשם הודה בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שביום 2/11/10 הגיע לביתה של פרודתו, לקח את הטלפון שלה מהמגירה ועל רקע רצונו לעיין בטלפון שלה תקף אותה בכך שמשך את הטלפון מידה, הטלפון נפל על הרצפה, נשבר והמתלוננת נחתכה בידה.

כשבוע קודם לכן, איים הנאשם על המתלוננת באומרו שלא ייתן לה לחיות ושהיא לא תראה יום אחד טוב בחיים שלה.

הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו תוקן כתב האישום בצורה משמעותית לאחר שהעידה בפניי המתלוננת.

יצוין כי המתלוננת העידה באופן מעורר אמון, ואולם ניכר היה כי אינה מעידה ברצון רב, היא טענה כי האירוע אירע בשעת כעס, בשל ויכוח ביניהם על רקע העובדה שכל אחד מהם ניהל מערכת יחסים זוגית עם אדם אחר.

המתלוננת לא העידה על חלק נכבד מהאירועים, אלא לאחר רענון זיכרון שגם לאחריו, רק אישרה את הדברים אך לא העידה, כך שבצדק תוקן כתב האישום בצורה משמעותית.

המתלוננת מסרה פרטים רבים לזכות הנאשם, טענה כי מדובר בתקופה של כעסים, וטענה כי הנאשם אינו גבר אלים וכי גם היום היא לא מבקשת לעשות לו רע.

הנאשם יליד 1964 ואין לחובתו הרשעות קודמות, כך שמדובר למעשה באירוע נקודתי שאירע לפני כ - 3 וחצי שנים, על רקע אותו סכסוך בינו לבין בת זוגו לשעבר.

אין ספק כי האינטרס הציבורי בעבירות של אלימות במשפחה מצדיק הרשעה בפלילים, לאור הצורך למנוע פגיעה בחוליה החלשה במשפחה ולאור הקושי באיתור מקרים המתרחשים בין כותלי ביתם של בני הזוג.

יחד עם זאת, לא ניתן לומר כי בכל מקרה של אלימות במשפחה יש מקום להרשעה ולמיצוי הדין והדבר תלוי בנסיבות המקרה, בחומרת התקיפה בעבר פלילי, בעמדת בן הזוג, הסיכוי לחיים משותפים והעדרו או קיומו של טיפול.

בענייננו, בני הזוג עדיין לא התגרשו, כך שיש סיכוי לחיכוכים בעתיד ואולם ניכר כי יחסיהם הגיעו למצב תקין, כעולה מעדותה המגוננת של המתלוננת, אשר כאמור אין לה אינטרס לגונן על הנאשם שכן הם חיים בנפרד ומנהלים מערכות יחסים זוגיות כל אחד בנפרד.

מתחם העונש ההולם למעשים שביצע הנאשם אשר נמצאים ברף תחתון של חומרה, נע בין אי הרשעה למאסר

מותנה, וכך מסתיימים תיקים רבים דומים כבשגרה.

בעניינו של הנאשם, אומנם לא הוצגו שיקולי שיקום הקשורים בהליך טיפולי שעבר הנאשם, ואולם לאור חלוף הזמן מיום ביצוע העבירות, העובדה שבוצעו על רקע סכסוך נקודתי ודברי המתלוננת עצמה, כי לא מדובר באדם אלים אלא באדם טוב שפעל תחת כעס נקודתי, נראה לי כי ניתן לראות בגורמים אלו משום סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם.

לכך יש להוסיף את עיסוקו של הנאשם אשר עשוי להיפגע מהרשעה פלילית ובשילוב של כל הנתונים, לרבות חומרתו היחסית הפחותה של האירוע וחלוף הזמן, אני סבורה כי באיזון שבין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו של הנאשם, יש להעדיף בזו הפעם את טובת הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, אני נמנעת מהרשעתו של הנאשם, ומסתפקת בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, וקובעת כדלקמן :

הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך ₪ 2,500 שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן נמצא אשם

בגזר דין זה, או כל עבירת אלימות למשך שנה מהיום. לא יחתום, ייאסר למשך 25 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

המוצגים יושמדו או יחולטו, לפי שיקול דעת המשטרה.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב
תשע"ד, 12/03/2014 במעמד
הנוכחים.
גילת שלו, שופטת